

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

13.nodaļa: Pretestība padomiem

360.

Nežēlīgs ir cilvēks pats pret sevi. Kurn uz savu likteni, bet aizmirst, ka ar visbargāko sodu pats sevi soda. Mums grūti iepotēt tam domu par karmu, bet vēl grūtāka ir apziņa cilvēkam, kas iet taisni bezdibenī. Pašiznīcināšanu un pašapmānīšanos cienī vairāk par apgaismotu apziņu.

361.

Gars, kas nelikumīgi cenšas iegūt pašnoteikšanos, uzņemas smagu karmu. Visi nelikumīgie piesavinājumi rada smagu pakāpi. Tāpēc, lai apziņa izaug līdz spējai ietvert nolemto sadarbību. Kad pašiedomības princips nomāc pašus primitīvākos jēdzienus, tad kā gan iespējams nonākt līdz spējai saprast Skolotāju? Gara jaunrade nav sasniedzama bez Hierarhijas principa.

362.

Ar ko gan cilvēce ietīsta savu blīvi? Viscietākā blīve ir patības sfēra. Vismazvērtīgākā sfēra ir skaudības tārps. Viskaitīgākā sfēra ir iedomība. Šīs sfēras saārda ģimenes, valstis, baznīcas un visas sabiedrības. Bet Kosmos aicina uz sadarbību. Gaidāmā nomaiņa var noslaucīt cilvēku nostiprinātos uzkrājumus, bet katrs šo uzkrājumu līdzdalībnieks ir uzņēmies planētas karmu. Cilvēces jaunrade aprobežojas ar graušanu. Gars, kas tiecas uz Bezrobežību, piedalās Kosmiskajā sadarbībā.

363.

Daži cilvēki mēģina karmu apmānīt. Nerunāju par tiem, kuri par karmu nav dzirdējuši, bet pat tādi, kas kaut ko zina par karmu, ir mēģinājuši to apiet. Var iedomāties kā noziedznieks dreb pēc ļaundarbības un gaida sodu. Bet dienas paiet un nekas nenotiek. Tad noziedznieks kļūst drošāks un sāk iedomāties, ka viņa noziegums bijis mazsvarīgs, vai arī kaut kādu augstāku likumu vārdā ticis attaisnots. Pēc tam noziedznieks tā pārakmeņojas, ka sāk par karmu ņirgāties, saucot to par nejēgu izdomājumu. Bet visnegaidītākā stundā nāk trieciens un cilvēks vairo karmu, ka tā ir nogaidījusi vislabāko stāvokli, lai to jo Spēcīgāk ievainotu. Pie tam noziedznieks nedomā, ka var pastāvēt daudzi cēloņi, kuri nosaka karmas darbības stundu.

Cilvēks var nokļūt tādā pašpārliecībā, ka var iedomāties, ka viņš pats noteiks pamatlikumu darbības stundu. Viens kļūdz – kādēļ karma kavējas? Otrs žēlojas par tās steigu, bet neviens nepadomās kādi sarežģīti apstākļi ielenc katru parādību. Vieni pasaules uzbūvi grib līdz neticamībai vienkāršot, citi to sarežģīt tā, ka tai tiek atņemta jebkura kustība un kustīgums. Bet vai pastāvot šādām galējībām var sadarboties?

Mēs jau sen esam norādījuši uz zelta ceļu, kurā ir pieļāvumi un vēlēšanās saprast enerģijas kustību, - tās vienīgās enerģijas, kuru, cilvēku valodā var nosaukt par taisnīgumu. Tīra tiekšanās var dot enerģijas spēka izjūtu, bet katrs gruzītis celsies kā putekļu mākonis.

D. rūpējas, lai no cilvēku ļaundarbībām nenobālētu saules gaisma.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

13.nodaļa: Pretestība padomiem

364.

Sevišķi grūti ir palīdzēt cilvēkiem, kuri ierauti Karmā. Var novērot, ka katra laba darbība sastop kaut kādu pretdarbību tieši no tā, kuram tiek sūtīta palīdzība. Tādējādi apstiprinās sevišķas enerģijas klātbūtne, ko sauc par Karmas aizstāvētāju. Karmas apgrūtinātāji sastop it kā pretestību. Ikviens var atcerēties, ka viņa labie padomi izraisījuši visneizskaidrojamāko pretestību. Cilvēki, kas liekas esam saprātīgi, dažreiz sāka runāt pretī pašu interesēm. Iemesls tad jāmeklē karmiskajos cēloņos. Karmas sargātāja ir ļoti spēcīga.

365.

Cilvēks var sevi iedomāties pilnā mierā, bet patiesībā viņš ņems dalību vienlaicīgi trijās kaujās. Pirmā būs starp brīvo gribu un karmu. Nekas nevar cilvēku atbrīvot no piedalīšanās šo sākotņu sadursmēs.

366.

Ievērojiet šķietamo nezināšanu, kad cilvēks aiz aizsprieduma cenšas noslēpt viņa sirdij sen pazīstamo. Notiek sensenā cīņa, kas var iespaidot fizisko ķermeni. Nav iespējams nesodīti noliegt to, ko mūsu būtība pazīst no visas pagātnes pieredzes. Cik daudz moku pilnu acu var sastapt ceļā! Tās nav mazas mokas – sūtot apziņu tumsā. Nav maza tā nomāktība, kad Uguns enerģija ir izlietota pati pret sevi. Bet mēs bieži starp tuvākajiem redzam, ka senās atziņas slēpjas zem bailīguma slāņa nedzīvās čaulas. Šie garā slimie ir jāpažēlo.

367.

Atmiņa un apziņa. Ja atmiņa ir pagātnes labad, tad apziņa nākotnei. Tāpēc apmainīsim atmiņu pret apziņu. Ar atmiņu Nespēju iespieties saules novados, bet apziņa ver vaļā vārtus. Muzejs un bibliotēka Mums atvieto atmiņu un tādēļ māceklim nav jākurn, ka pazaudējis atmiņu. Vienkārši – maza lieta tiek apmainīta pret lielu. Apziņa līdzinās gara izpratnei. Tā aug, pārņemot visu būtni, kā liesma. Šai procesā atmiņas drumslas kā izdedži traucē degšanu. Zināt nenozīmē atcerēties. Kas tiecas sasniegt, tas steidzas neatskatīdamies.

Harmonisku ķermeni karma nespēj sarežģīt. Tāpēc augšupejas ceļš ir praktiski lietderīgs.

368.

Visos pasaules veidojumos atspoguļojas Kosmiskā apziņa. Tikai cilvēka aprobežotība nespēj pieļaut harmonisku eksistenci. Kosmosā saskaras visi punkti. Dzīvības cikls dzīvo bezrobežīgajā kosmosa Ciklā.

Kosmiskais svars izplatās pa visu Izplatījumu. Vienīgi cilvēka stars ierobežo savas sfēras. Un tai vietā, lai atspoguļotos visas Esamības garā, cilvēce ieslēdzas ierobežotības pasaules izpratnē. Kosmosā nav norobežojumu, un norišu ķēde ir cieši

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

13.nodaļa: Pretestība padomiem

saistīta visās sfērās. Tāpēc kosmiskās perturbācijas un garīgie pārkārtojumi norisinās paralēli. Tā cikls ciklā un šajās bezrobežīgajās mainīgajās sfērās cilvēka karma plūst uz Bezrobežības apliecinājumu.

369.

Kad tuvojas jaunā karma, tad nostiprinās evolūcijas progresa labākā pakāpe. Visas jaunās pakāpes apstiprinājušās kā augšupeja. Tāpēc, tikai cilvēka roka apdraud Kosmosa apstiprinājumu. Tikai cilvēka roka strādā pretēji tai nolemtajam. Tāpēc tieksmei atdzimt jāierosina tautas. Patiesi, mūsu acu priekšā norisinās nomaiņas. Tā Gaisma uzvar tumsu. Galvoju!

370.

“Uzmanīgi apiesim likteņa darvotos mezglus un deldēsim karmas plūsmu ar izpratnes ledu.” Jums nav saprotama šo vārdu nozīme, bet man tā liekas tik skaidra. Mūsu uzlabotā būtība, karmisko sastapšanos gadījumos, var palīdzēt mums noteikti pazīt vecu parādnieku vai kreditoru, un, tieši jūtīgi liks uzmanīties un attiecīgi rīkoties. Bet, protams, ļoti daudzos gadījumos, nevērīga pieskaršanās spilgtajai pagātnei aizrauj cilvēku un viņš, atkal un atkal, ļauj šīm izjūtām, padarot smagāku veco karmu, kas līdz ar to vilksies viņam līdzīgi daudzos iemiesojumos.

Karmas plūsmu dzēst, pārklāt ar izpratnes ledu jeb, citiem vārdiem sakot, apturēt var pat izbeigt tās darbību. Un tas ir iespējams pārveidojot savu būtību un tuvinoties Gaismas Hierarhijai. Proti, Gaismas Hierarhija palīdz māceklim sastapšanās gadījumos- dzīvēs – orientēties un viņš vairs neatļaus karmiskajām atmiņām pakļaut savas jūtas.

“Bet sargieties postīt šo segumu ar neprātību vai niknumu ko Mūsu Vairogs liedz.” – Ja Augstākais Hierarhs mums ir paskaidrojis nozīmi, bet mēs, nebūdami spējīgi apvaldīt savas jūtas dosim šādā vai tādā virzienā tām vaļu, t.i., vai nu neprātīgas atdošanas un sevī ziedošanas nozīmē vai arī parādot cietsirdību, mēs tad saistīsīm sevi ar jaunu un vēl rūgtāku karmu un tā laupīsīm sev, varbūt uz ilgiem mūžiem iespēju tuvoties Lielajiem Skolotājiem. Karmas apkrauts cilvēks nevar tikt tuvināts. Viņš var saņemt atbalstu, bet tuvināšana ir kaut kas pilnīgi cits.

Tāpat nav jāiedomājas, ka Augstākie Spēki mums sūta pārbaudījumus. Pati dzīve ar tiem bagāta. Un, protams, visbīstamākie pārbaudījumi ir tie, kuriem saknes ir pagājušās dzīvēs.

371.

Bieži dzirdam pašapmierinātus izsauceņus - es esmu jau pārvērties, esmu daudz sasniedzis! Ļodzīgais “es”, vai pareizi tu esi sevi apskatījis? Ja tu esi daudz sasniedzis, tad, lai tev svētība, bet vai tik nav izmainījies apkārtējais un vai tu neattiecini uz sevi cita panākumus? Bet kur tad vērtīgums, un vai tu nepievelc sev gara slimības!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

13.nodaļa: Pretestība padomiem

Ir maldīgi domāt, ka Mūsu sarunas bez sekām. Tieši otrādi, katrs norādījums nes aizsardzības vai nosodīšanas viesuļus. Vai tad var būt citādi, kad ikkatra pašapmierinātība izraisa kaitīgu infekciju. Kad katra aprobežotība barojas uz kaimiņa rēķina. Tāpēc katrs līdz galam neuzklausīs. Norādījums ir kā bulta sirdī. Katra aizlocīšanās prom ir kā žņaudzošas ķēdes. Ziniet, ka jūs visi paliekat karājoties izplatījumā. Kurš gan pats iedzīs savas apsūdzības naglu? Bet Mēs steidzamies noslēgt karmas, lai atrīvētu straujo kuģi no liekām tauvām.

372.

Cik pareizs apzīmējums – kosmiskie atkritumi! Kosmiskā traukšanās pārņem visas kosmiskās parādības, bet gars, kas norobežojas savrupības apziņā, nespēj radīt Kosma pulsa ritmā. Tāpēc, kad tiek radīta evolūcijas pakāpe, tad kosmiskie atkritumi kļūst par aizsprostu. Katrs aizsprosts, protams, rada smagu karmu. Tāpēc Mēs pasvītrojam atšķirību starp Gaismas Nesēju un Kosmiskiem atkritumiem. Gara uguns izraisa cilvēcē tiekšanos pēc augstākiem principiem.

373.

Organisma sairšana turpinās ne tikai vienā vien zemes dzīvē. Nav vainojumi vienīgi vecāki, jāņem vērā arī savs atavisms. Gluži veseliem vecākiem bieži vien piedzimst ļoti slimi bērni. Zemes prāts centīsies meklēt cēloni pagājušās rīcībās, bet mūžu secības zinošais padomās par cēloni, kas apslēpts viņā pašā. Smalkās Pasaules zemākās un vidējās sfēras saglabā daudz no fiziski ķermeniskajiem nosacījumiem.

Ir lietderīgi tiekties augšup.

374.

Vai gan iemiesotais pats vien spēj zināt, kad viņš kaut ko ir sācis vai beidzis? Miesas apvalkā par sevi kaut ko zināt nav iespējams. Daudzas dzīves auž vienu apziņas audumu un vajag ļaut uzticamajiem Brāļiem noteikt to stundu, kurā lotoss ir atvēries. Viņi spēj paredzēt vislietderīgāko pielietojumu, un šai noteikšanā, un uzticēšanās dziļumā ir viena no karmas uzvarām.

375.

Novērojiet, kā katra rīcība atspoguļojas karmas svārstībā. Redzams, kā jebkura veida nodevība izraisa ātru karmas izveidošanos. No šādiem novērojumiem var daudz ko mācīties. Cik sāpīgi redzēt cilvēkus, kas kaitē paši sev. Var novērot, kā šajos sevis satriekšanas gadījumos odze satriec iekšējo būtņi. Nekas nespēj novērst sekas, jo pārāk tuvu ir cēlonis un sekas. Vienīgi ar sirds uguni var aizsargāties un šķīstīt kanālu pa kuru ieplūst sērga.

376.

Ir veltīgi domāt, ka Kristus tuvinādams Jūdasi, nezināja kurp šo mācekli novedīs viņa brīvā griba. Nē, Viņš to zināja. Viņš zināja arī par savu galu, jo Jūdass Viņam

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

13.nodaļa: Pretestība padomiem

netuvojās pirmo reizi. Jūdass bija sensens nodevējs un ne vienu reizi vien viņš ir jau nodevis Kristu. Bet jau sen sacīts, ka arī džini ceļ svētnīcas. Ar Kristus krustā sišanu, Jūdass ir devis pasaulei jaunu Dievu.

Tāpat arī citi augstie gari ir zinājuši, kad Viņiem ir tuvojies tāds vai citāds nodevējs. Karmas likumi ir komplicēti, un nodevējs bieži vien tuvojas ne mūsu personīgās karmas dēļ. Katra nodevība nodotajam ir gaiss cildinājums, bet nodevējam un tā atbalstītājiem tā ir bezdibeņa drausmas.

Cilvēki, kas nekad nav dzirdējuši par Karmu, vai arī cilvēki, kuri gan zina, bet nekad nav iedziļinājušies šī likuma komplicētajos savienojumos, kas savā pinumā ietver ļoti daudzus dalībniekus, pat veselas tautas, tādi cilvēki, protams, nekad neizpratīs, kā darbojas šis negrozāmais likums. Gluži tāpat viņi nesapratīs arī apgalvojumu, ka džini ceļ svētnīcas. Neizpratīs, ka tieši cilvēces nepilnības dēļ radies šāds paradokss.

377.

Nīdēji cenšas sagraut pat neiznīcināmo. Bija diena, kad saucējs vecajo vārdā draudot ar izraidīšanu, paziņoja atēniešiem, lai tie sargās pieminēt Perikla, Anaksagora, Aspazijas, Fidija un viņu draugu vārdus. Vecajo samācītais pūlis pieprasīja iznīcināt Olimpa Zevu, aurojot, ka šī skulptūra viņiem atgādina nīstamo Fidiju. Ja apvainoto vārdus sastapa rokrakstos, tad iebiedētie pilsoņi steidza tos sadedzināt, kaut arī tas bija ļoti vērtīgs darbs. Uzmanīgi sargājās iet gar minēto cilvēku mājām. Pielīdēji steidza rakstīt epigrammas, kur zem apvainojošiem simboliem attēloja Perikla bojāeju. Anaksagoru tēloja par ēzeli, kurš brēc laukumā. Jūs zināt arī par Sokrata nāvi.

D. sacīja: “Pazīstam Perikla, Anaksagora, Aspazijas un Fidija vārdus, bet nepazīstam viņu soģu vārdus. Mēs atceramies skulptūras, bet nezinām nekā par tiem, kas tām uzbruka. Domāsim, ka šis cilvēces kauns noticis pēdējo reizi, bet šāda doma būs tikai sapnis.

Cilvēks ir sabiedriska dzīvnieks, bet ļaužu ganāmpulki neprot ganīties mierīgi, savus ragus izmantojot tikai aizsardzībai.

“Vadītāji rūpējas par Skaistā saglabāšanu. Fidiju iemeta cietuma tumsā, un ar to pašu cilvēki tumsā iemeta paši sevi. Cilvēki brīnīsies par savu skarbo likteni, bet vai viņi paši to sev izpelnījās?

“Vecajie taisnības vajātāji, jūsu vārdi izdzisuši, bet jūsu nasta ir kļuvusi par slogu. Nupat mēs sastapām spītālīgo, - viņš neatceras, kuru taisnību viņš kājām samīdījis.”

Tā brīdināja D. ... Un katrs no Mums, savā laikā, savā valodā izrunājis tos pašus vārdus. Cilvēki negrib dzirdēt to, ko viņi jau iepriekš nolēmuši neizpildīt. Cietsirdīgajās brāļu slepkavībās cilvēki piemin Kristu, tādēļ šāda pulgošana būs vēl jo zaimojošāka. Viltus liecinieki atkārtoti zvērēs pie pašiem svētākajiem priekšmetiem. Ļaudis nebīsies izrunāt melu zvērestu un nīrgāsies par kaimiņa ticību. Atradīs laiku gan zaimiem, gan paļām, bet paši pūlēties neprot. Viņi dažreiz domā pat par kopienu, bet paši savā ikdienā neprot pielikt roku vispārības darbam.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIĶA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā
13.nodaļa: Pretestība padomiem

Tomēr: **nesagraujamo iznīcināt nav iespējams.**